

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012065
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118012065.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom 03.06.2020 v trestnej veci proti obžalovanému Q. W. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/90/2018 zo dňa 27.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. W..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Q. W. vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v období 3.6.2017 do 30.6.2018 v obci C., okr. B., a inde z nedbanlivosti ako biologický rodič si riadne neplnil rodičovské povinnosti voči svojim maloletým deťom N. W., nar. XX.X.XXXX, V. W., nar. X.X.XXXX, a F. W., nar. X.X.XXXX, tým spôsobom, že zanedbával plnenie ich povinnej školskej dochádzky, nekontroloval, či riadne chodia do školy, neodprevádzal ich do školy, čím im umožnil viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho na ZŠ s MŠ v K., okr. B., mal. N. v šk. roku 2016/2017 a 2017/2018 v období od 3.6.2017 do 30.6.2018 vymeškala celkom 121 neospravedlnených vyučovacích hodín, mal. V. W. v šk. roku 2016/2017 a 2017/2018 v období od 3.6.2017 do 30.6.2018 vymeškala celkom 242 neospravedlnených vyučovacích hodín a mal. F. v šk. roku 2017/2018 od 2.9.2017 do 30.6.2018 vymeškala celkom 167 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím ich takto vydal nebezpečenstvu spustnutia.

Za to mu podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri rovnosti poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona oproti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný odvolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu následne aj odôvodnil. Z dôvodov odvolania je zrejmé, že odvolanie smeruje len proti výroku o treste, pretože uložený trest považuje za neprimerane prísny. Uvádza, že na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti vinným, keďže si bol vedomý toho, že maloleté deti v konečnom dôsledku v škole neboli. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, pričom poukazuje na to, že vo vyšetrovacom spise sa nachádzajú rozhodnutia základnej školy za obdobie, ktorého sa týka aj obžaloba, kde bolo za totožné konanie a následok uložené pokarhanie triednym učiteľom, resp. pokarhanie riaditeľa školy, v dôsledku

čoho je potrebné prihliadať na to, aby nedošlo k dvojitému sankcionovaniu toho istého protiprávneho konania. Vzhľadom na to obhajca navrhoval uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody, prípadne využiť viaceré tresty popri sebe. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží trest nespojený s odňatím slobody, prípadne viaceré tresty popri sebe.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd na verejnom zasadnutí (ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže zásielka, ktorou mu bolo doručené upovedomenie o verejnom zasadnutí sa z adresy, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností dňa 21.05.2020 vrátila s tým, že adresát je neznámy a navyše ešte bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí prostredníctvom príslušného OO PZ obžalovanému aj osobne doručené 30.05.2020) napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je možné považovať za dôvodné.

Keďže, ako už bolo vyššie uvedené, odvolanie obžalovaného bolo obmedzené na výrok o treste napadnutého rozsudku, bola prieskumná činnosť krajského súdu obmedzená na tento výrok a konanie ktoré mu predchádzalo.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že ani v konaní pred súdom prvého stupňa nebolo dokazovanie vo vzťahu vo výroku o vine vykonávané, keďže obžalovaný po tom čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b) Tr. poriadku, vyhlásil, že je vinným a následne po tom, čo kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) h) Tr. poriadku súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že vykoná dôkazy iba v súvislosti o výrokom o treste.

Dôkazy, ktoré v súvislosti s uvedeným výrokom boli v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané, sú zrejmé z obsahu zápisníc o hlavných pojednávaniach, ako aj dôvodov samotného rozsudku prvostupňového súdu.

V súlade s obsahom vykonaných dôkazov je potrebné konštatovať, že trestná činnosť, pre ktorú bol v posudzovanej veci obžalovaný uznaný za vinného nie je jeho prvým protiprávnym konaním rovnakého charakteru. Z odpisu registra trestov aj spisu, ktorý si krajský súd zabezpečil, je zrejmé, že pre rovnakú trestnú činnosť už bol v minulosti súdený trikrát a navyše bol v jednom prípade súdený aj pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pre ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/38/2013 zo dňa 03.05.2013 a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Pre rovnakú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade, teda pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona bol po prvý krát súdený v roku 2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/106/2012 zo dňa 10.10.2012 mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 180 hodín, ktorý vykonal 11.08.2014. Následne bol pre rovnaký trestný čin uznaný vinným trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 33T/78/2016 zo dňa 09.12.2016 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a tá mu plynula do 14.08.2018. Ďalším trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 4T/90/2017 zo dňa 30.08.2017 bol obžalovanému pre rovnaký trestný čin znova ukladaný trest odňatia v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, teda do 20.10.2019.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny plynie, že obžalovaný s družkou T. V. a ich 6 deťmi žijú v dvojizbovom drevenom dome, príjmom rodiny je prídavok na dieťa a pomoc v hmotnej núdzi a zo správy obce C., že obžalovaný s rodinou bývajú v nelegálne vybudovanej chatrči, že o výchovu svojich maloletých detí nebdá, zanedbáva ich vzdelanie, v domácnosti často chýbajú základné potraviny, on sám často požíva alkoholické nápoje, po ich požití je agresívny voči svojmu okoliu, je veľmi konfliktnej

povahy, často vyvoláva spory medzi obyvateľmi rómskej osady, je neprispôsobivý a agresívny, často týra psov a iné zvieratá tým, že ich nekŕmi a vystavuje prírodným vplyvom.

Za prečin podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona tak, ako to konštatuje aj súd prvého stupňa, je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 5 rokov.

Pri rozhodovaní o treste je potrebné vychádzať zo základných zásad ukladania trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona potrebné prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Všetky uvedené okolnosti podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil (aj keď to výslovne v dôvodoch rozhodnutia neuvádza), pričom nepochybne prihliadal na charakter spáchaného prečinu, aj jeho následok, ktorý vzhľadom na opakovanú trestnú činnosť rovnakej povahy aj zo strany obžalovaného nepochybne bude mať dôsledky na jeho deťoch aj do budúcnosti tým, že sa im nedostáva riadneho vzdelania. V prospech obžalovaného nesvedčí ani jeho predošlý spôsob života, ani súčasné hodnotenie. Ako už bolo vyššie uvádzané, rovnakej trestnej činnosti ako v súdenom prípade sa obžalovaný dopustil v minulosti už tri krát (aj keď jedno z odsúdení pre túto trestnú činnosť je zahladené, nič to nemení na fakte, že trestný čin spáchal), pričom výrazne v jeho neprospech je potrebné hodnotiť fakt, že teraz súdeného trestného činu sa dopustil dokonca v čase, keď mu plynuli skúšobné doby z posledných dvoch jeho odsúdení (keďže skúšobná doba určená mu trestným rozkazom sp. zn. 33T/78/2016 plynula od 15.02.2017 do 15.08.2018 a skúšobná doba určená trestným rozkazom sp. zn. 4T/90/2017 plynula od 20.10.2017 do 20.10.2019).

Za takejto situácie keďže sa vzhľadom na správne určený pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností neupravovala základná trestná sadzba je trest odňatia slobody takmer na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov, ktorý mu okresný súd uložil, podľa názoru krajského súdu, trestom skôr miernym, než prísny a nič na tom nemenia ani námietky prezentované v dôvodoch odvolania.

Prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Krajský súd teda nezistil dôvod na uloženie iného druhu trestu, trestu nespojeného s bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody tak, ako sa toho obžalovaný podaním odvolaním domáhal, ani na uloženie miernejšieho trestu, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.